

Η εορτή του Ευαγγελισμού στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Με λαμπρότητα και την δέουσα εκκλησιαστική τάξη, εορτάσθηκε ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Την Τρίτη 24 Μαρτίου, παραμονή της εορτής, τελέσθηκε ο **Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ**. Ακολούθησε η λιτάνευση της ιεράς εικόνας του Ευαγγελισμού και της Τιμίας Κάρας του Οσίου Σεραφείμ του Δομβοΐτου, που φιλοξενείται στο Ναό μέχρι τις 28 Μαρτίου και στη συνέχεια τελέσθηκε ιερά αγρυπνία.

Ο Σεβασμιώτατος, απευθυνόμενος προς τους πιστούς, τόνισε στην αρχή του

κηρύγματος του την αιώνια αλήθεια, ότι ο Θεός είναι αγάπη. Η ύπαρξή Του δεν είναι απλώς συνδεδεμένη με την αγάπη, αλλά ταυτίζεται με αυτήν. «Ο Θεός, ο αληθινός Θεός, ο πλάστης και δημιουργός της ζωής και της υπάρξεως είναι αγάπη. Ο τρόπος υπάρξεως Του είναι η αγάπη. Ο Θεός, ο ένας, ο ακατάληπτος, ο απρόσιτος, ο Κύριος της δημιουργίας έχει μία ουσία, μία φύση, αλλά τρεις υποστάσεις. Και αυτό που χαρίζει είναι η ατελεύτητη, απερινόητη αγάπη. Και αυτή την αγάπη την διακτίτισε.».

Από άπειρη αγάπη κινούμενος, δημιουργεί πρώτα τον πνευματικό κόσμο, δηλαδή τους αγγέλους και τις διάφορες αγγελικές τάξεις. Όμως η κορύφωση της δημιουργίας είναι ο άνθρωπος. «Και μετά θέλησε να δημιουργήσει ένα πλάσμα, διφυές, που θα είχε όμως την δυνατότητα ελεύθερα και αγαπητικά, εάν το ήθελε, να ομοιωθεί μαζί Του να αντιπελαργήσει την αγάπη που Εκείνος του έδωσε».

Δημιουργείται ο άνθρωπος «κατ' εικόνα» Θεού, με σκοπό να φτάσει στο «καθ' ομοίωσιν», δηλαδή στην πλήρη ένωση με τον Δημιουργό του. Όπως τόνισε ο Σεβασμιώτατος «επλάσθη ο άνθρωπος κατ' εικόνα έχοντας τα δώρα του Δημιουργού, τη λογική, την αυτοσυνειδησία, την αυτεξουσιότητα της θελήσεως και βουλήσεως, τη δυνατότητα παρεμβάσεως στην κτήση και στον κόσμο θετικά ή αρνητικά, το συναίσθημα και με αυτά τα δώρα εκλήθη να φτάσει στο καθ' ομοίωση, στην ομοήθεια προς τον Δημιουργόν του, να ενωθεί δηλαδή ηθικά μαζί Του και πνευματικά».

Ωστόσο, ο άνθρωπος κάνει κατάχρηση της ελευθερίας του. Πιστεύει το ψεύδος του διαβόλου και επιλέγει να απομακρυνθεί από τον Θεό, στηριζόμενος στην κτιστή φύση αντί στον Δημιουργό. Αυτή η επιλογή οδηγεί στην πνευματική νέκρωση, δηλαδή στον θάνατο. Και αυτή η στάση συνεχίζεται και σήμερα, όταν ο άνθρωπος απολυτοποιεί τη φύση ή την ύλη, αγνοώντας τον Θεό.

Παρά την πτώση, η αγάπη του Θεού δεν παύει, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος. Αντίθετα, εκδηλώνεται ακόμη πιο έντονα μέσα από το σχέδιο της σωτηρίας. Από την αρχή της ιστορίας, ήδη στον Παράδεισο, προαναγγέλλεται η αποκατάσταση του ανθρώπου. Το αποκορύφωμα αυτού του σχεδίου είναι η ενανθρώπιση: ο ίδιος ο Θεός γίνεται άνθρωπος. «Μένει κανείς εκστατικός όταν ολίγον προσπαθεί να προσεγγίσει αυτό το μυστήριο του Παναγίου Θεού, αυτή την απερινόητη οντότητα, αυτόν τον ωκεανό της σοφίας, αλλά και της πληρότητος και της αγάπης. Τι αγάπη, τι ωκεανός χάριτος απέναντι στον βλάσφημο και εγκληματία άνθρωπο να απλώνεται αυτή η απερινόητη στοργή».

Η ενανθρώπιση πραγματοποιείται με τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου. Σε ένα ταπεινό περιβάλλον, στη Ναζαρέτ, ο αρχάγγελος Γαβριήλ αναγγέλλει στην Παναγία το σχέδιο του Θεού. Η ελεύθερη συγκατάθεσή της ανοίγει τον δρόμο για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. «Με το “ιδού η δούλη Κυρίου” απεδέχθη πρόσκληση των ουρανών και άνοιξε τις θύρες της ανθρώπινης ιστορίας για να εισέλθει ο Κύριος των Δυνάμεων και να ενσαρκωθεί ο Θεός λόγος, ο Υιός Του ο αγαπητός. Η σοφία του Θεού να μπει μέσα στην ανθρώπινη φύση, να προσλάβει απ’ τα παρθενικά Της αίματα την ανθρώπινη φύση, θέληση και ενέργεια. Να γίνει ο εις της Τριάδος, εις από εμάς. Να αλλάξει την ιστορία του κόσμου. Να μεταβάλλει το θάνατο. τη φθορά, την κυτταρική σήψη, την ευτέλεια».

Ο Χριστός, ως Θεάνθρωπος, προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση και τη θεραπεύει. Δεν σώζει τον άνθρωπο με εξουσία ή καταναγκασμό, αλλά με ταπείνωση και θυσία. Η ζωή Του κορυφώνεται στη Σταύρωση, όπου προσφέρει το Σώμα και το Αίμα Του ως τροφή ζωής. Μέσα από τη Θεία Ευχαριστία, ο άνθρωπος καλείται να ενωθεί πραγματικά με τον Θεό. «Γι’ αυτό ενσαρκώθηκε, για να μας δώσει τον εαυτόν Του, για να μπορεί ο κάθε ένας και κάθε μια από μας να προσλάβει τον Θεόν, να γίνει ο άνθρωπος σαν το δημιουργό του κατά χάριν Θεός».

Αυτό το μυστήριο λοιπόν πανηγυρίζει η Αγία μας Εκκλησία, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος. Αυτό είναι που συνεπαίρνει τους αγίους, που θεοποιεί τα σύμπαντα, που εκστασιάζει την όποια σκέψη μας, την όποια λογική μας. Μιλώντας ακολούθως για την θαυμαστή εμφάνιση της Παναγίας στον ναό της Ευαγγελίστριας κατά την αγρυπνία του Ευαγγελισμού το έτος 1929, όπου φανερώθηκε και προστάτευσε τους πιστούς. «Η Κυρία του κόσμου, η Μητέρα του Θεού και των ανθρώπων, άπλωσε το ιερό της μαφόριον. Και το κατέγραψαν το θαύμα πιστοί που ήταν οι αγρυπνούντες καθώς και οι αστυνομικές αρχές της εποχής. Και έμεινε στην ιστορία της πόλεως μας και της πίστεως μας δια των ημερησίων τότε εφημερίδων».

Ιδιαίτερη μνεία έκανε ο Σεβασμιώτατος και στον Όσιο Σεραφείμ τον Δομβοίτη , ο οποίος συνδέεται με θαυματουργικές επεμβάσεις στην πόλη του Πειραιά, όπως η αντιμετώπιση της επιδημίας ακρίδων και της χολέρας. «Ένας λοιπόν εκ των αγαπώντων την επιφάνεια του Κυρίου, δοξασμένος, υπερύμνητος, επιτυχών των επαγγελιών της διαθήκης είναι εν μέσω ημών και μας προσκαλεί ως γνήσιο τέκνον της Αειπαρθένου Κυρίας του κόσμου, της Μητέρας του Θεού και των ανθρώπων, της Ευαγγελίστριας, της οποίας την σκέπη και ευλογίαν επικαλούμεθα για την πατρίδα και το γένος του οποίου γιορτάζουμε την εθνική παλιγγενεσία.»

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε οι πιστοί να μην εγκλωβίζονται στη φθαρτή και πρόσκαιρη πραγματικότητα, αλλά να επιδιώκουν τη μετοχή στη θεία ζωή. Να αγωνίζονται ενάντια στα πάθη και τις πνευματικές δυνάμεις του κακού και να επιδιώκουν τη θέωση, δηλαδή την ένωση με τον Θεό. Η μίμηση των αγίων και η προσήλωση στην αγάπη του Θεού είναι ο δρόμος προς την αληθινή ζωή.

«Ευχόμεθα λοιπόν να μιμηθούμε τον Όσιο. Να μην χάσουμε την μοναδική αυτή ευκαιρία για την αποθέωσή μας. Να μη συμπνοιόμεθα στην προσκαιρότητα του χοϊκού μας περιβλήματος. Να μη μας συναρπάξει ο κόσμος της φθοράς και του θανάτου, και τα πονηρά πνεύματα των δαιμόνων να μην κυριαρχούν στη σκέψη, στο νου, στην καρδιά και στο σώμα μας. Να αποβούμε θείας φύσεως κοινωνοί κατά την μεγαλειώδη ρήση του Αγίου ενδόξου Αποστόλου πρωτοκορυφαίου Πέτρου. Ας έχουμε αυτόν τον πλούτο της θείας αγάπης στην καρδιά και στην ψυχή μας. Και η σκέπη της Κυρίας Θεοτόκου, της Ευαγγελίστριας, Παρθένου και Μητρός του κόσμου να μας ευλογεί και να μας αγιάζει.»

Την Τετάρτη 25 Μαρτίου, ημέρα της εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ ιερούργησε στην ακολουθία του Όρθρου και την πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία., κατά την διάρκεια

της οποίας ανεγνώσθηκε εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος για την μεγάλη εορτή.

